Umbra fină din spatele leadershipului

On August 29, 2013

Fă uz de nivelul de înțelegere a naturii umane, raportându-te cu înțelepciune și cumpătare la axa de referință a influenței tale.

Hannibal Lecter constituie o egalitate între două expresii psihologice latente: un comportament de animal și o gândire extrem de calculată. Nu trebuie să crezi nimic, ci doar să accepți totul în această ecuație subtilă a invizibilității mijloacelor concentrate de electrizare a minții. Unde, în chip atât de neobișnuit, o singură necunoscută poate fi selectată, pusă într-un nou background și transformată în sentință capitală: actul reflex, răspunsul automat la interacțiunea cu un anumit conținut umanist.

Tăria extazului de a face uz de nivelul suprem de înțelegere a naturii umane, absoarbe lacom, ca un burete, orice urmă de sensibilitate și sentimentalism. O trăire individuală, un fior subtil, un gând nemilos, o emoție negativă în timp real, o ancoră mentală puternică, toate sunt concentrate într-un poliedru al forțelor în care oricare față are proprietatea de a activa vibrații puternice, trezind partea ascunsă și extremistă din natura celui care își suplimentează constant energiile.

Momentul forței de străpungere a scutului mental, dezasamblând componenta de protecție a subiectului țintă prin emiterea razei pulsatorii de înaltă frecvență, se repetă și acum într-o manieră stranie, dovedindu-se dezastruos.

Leadership: Te socotești necesar tranziției spre un "absolut imposibil" datorită cuvintelor încărcate cu forța de a dezvălui adevăratele semnificații ale unei emoții puternice?

Dacă asupra unei minți șubrezite acționează o forță opusă, care este condiția ca acea minte să funcționeze în echilibru, la parametri normali?

Asemenea unui jucător la bursă care face să explodeze în momentul potrivit marea lovitură ce-o pregătise în tihnă, Hannibal Lecter întrerupe fiecare circuit conductor de raționament și autocontrol din mintea omului, amplificând frecvența câmpul de energie care exercită o acțiune paralizantă și ireversibilă. El se socotește necesar tranziției spre un "absolut imposibil" atunci când reușește performanța de a-și câtiga încrederea deplină a omului de lângă el, sugestionându-l negativ prin suferința pe care i-o inoculează prin intermediul unei imaginii care conține suficientă informație încât să șocheze până la oripilare.

Lecter prinde clipa fugară când poate duce pe om la cădere. Exact clipa când Miggs, închis în celula alăturată, este pe punctul de a destrăma, pe fondul tensiunilor continue pe care el însuși le-a generat cu dibăcie prin forța sugestiei. Miggs are de învins niște forțe cu acțiune opusă, dar nu se poate opune căderii la vale, nu poate reacționa de-a lungul axei de corecție, penalizare și control pe care se plasează intervențiile verbale ale lui Lecter.

Vestea se răspândește imediat. Miggs a murit. Şi-a înghițit limba cu puțin înainte de revărsatul zorilor. Lecter i-a sugerat, așa crede Dr. Frederick Chilton, directorul spitalului. Paznicul de noapte l-a auzit pe Lecter vorbindu-i încet lui Miggs. I-a spus ceva, dar paznicul nu a putut auzi ce anume. Miggs a plâns un timp, apoi s-a oprit. Pentru totdeauna.

Nimeni nu știe cum a reușit Hannibal Lecter să-l convingă pe Miggs să recurgă la un astfel de gest. Dar așa cum Peyrade, informatorul din opera lui Balzac, începând cu miezul nopții

înăbușea cu vată soneria imobilului ca să nu știe nimeni cine urcă la el, tot astfel Hannibal Lecter, începând cu primul moment în care s-a adresat lui Miggs, practic i-a activat pornirile primitive, anulând instantaneu câmpul forței sale de rezistență, fără ca el să-și dea seama ce i se întâmplă cu adevărat.

Leadership: Poți să elimini factorii de ordin secundar ce au la bază forțele de respingere?

Putem examina o importantă cantitate de "suplimente" complexe ce susțin eficiența leadershipului, pornind de la influența pe care o are liderul asupra individului obișnuit aflat sub monitorizare, analiză și control.

Influența, care întotdeauna amenință să-și extindă efectele de "agățare" și de "salt înainte", fiind selectabilă, configurabilă și activabilă la orice nivel de decizie, devine singura bătălie care se dă pe teren străin. Coordonatele ei, descifrate în întregime de liderii cei mai talentați, și sfera ei de cuprindere, de aplicabilitate și acțiune creează în jurul leadershipului o anumită potențialitate care tinde să se desăvârșească până la perfecțiune.

Factorii de ordin secundar ce pot interveni în evoluția leadershipului au la bază forțele de respingere între lider și indivizii obișnuiți, manifestându-se constant prin schimbări de mentalitate, de atitudine și comportament, controlabile sau incontrolabile, generate predictibil sau prin constrângere. Acești factori privesc în special acele convingeri sau forme de gândire limitative care pot să apară în procesul de analiză și evaluare: ținând de viața intimă socială și profesională a indivizilor.

La rândul lor, aceste convingeri sau forme de gândire limitative pot fi treptat modificate ori schimbate numai în condițiile unei influențe faste și a unei abordări înțelepte, promovate prin intermediul valorilor de calitate superioară. Şi numai dacă nu sunt încadrate în circumstanțe inadecvate scopului final, care este egalizarea de potențial.

În leadership forțele de acțiune de sens contrar trebuie eliminate înainte de a exercita o presiune prea mare în zona de similarități și modele comune de gândire, înainte de a produce o ruptură ireparabilă.

Leadership: Poți să stabilești echilibrul între cei doi factori ai egalității, fără să devii o constantă a atitudinii de protest împotriva unei de sine care extinde capacitatea de a fi receptiv la sugestiile altora?

Perspectivele expansiunii leadershipului spre excelență, în lumea de mâine, se cer înțelese profund, pornind în primul rând de la constatarea că există un echilibru stabil și durabil între posibilitățile de influențare și cele de câștig.

Făcând uz de nivelul de înțelegere a naturii umane, fără însă a te raporta cu înțelepciune și cumpătare la axa de referință a influenței tale - " *puterea personală de infiltrare și invadare* ", practic vei dezasambla componenta de protecție a leadershipului. Care, numai creând o compatibilitate de 100% în gândire se poate opune "căderii la vale" a celorlalți oameni la care te raportezi.

Imposibilitatea de a identifica, a înțelege, a vindeca anumite *pattern-uri* mentale, sau dimpotrivă, redimensionarea sau demontarea lor, își are în realitate rădăcinile înfipte adânc într-un volum de influență de dimensiuni variabile, în funcție de performanțele individuale de leadership și de valoarea "coeficientului" de persuasiune. Şi, în același timp, depinde de puterea de sugestie a liderului ca și de nivelul sugestionalibilității maselor.

Poți să stabilești echilibrul între cei doi factori ai egalității: o egalitate a valorilor și credințelor proprii, eliminând acea egalitate între mentalitate și scopuri diferite, doar dacă reușești să elimini partea ascunsă și extremistă din natura ta.

Leadershipul nu este un sistem de obiecte capabile să producă satisfacție la simpla lor contemplare sau care poate fi mutat în așa fel încât să îți completeze decorul dorit. Ci este mai degrabă o incursiune într-un spațiu străin, inițial necunoscut, în care introducerea controalelor la "frontierele interne" ar trebui să fie o excepție. Iar elementul empatie, mai degrabă decât elementul de persuasiune, trebuie să fie bine pus în valoare.

Partea ascunsă și extremistă din natura omului se relevă atunci când suferința de a nu fi recunoscut de ceilalți se manifestă ca un refugiu al lipsei de empatie sau ca un crescendo al disperării de a te considera o putere invincibilă.

Umbra fină din spatele leadershipului semnifică acea capacitate deosebită a liderului de a influența masele folosindu-se de puterea de persuasiune și sugestie, susținută de elemente mai mult sau mai puțin reale.

Liderul, "inductorul" sugestiei, trebuie să aibă parte de un "captator" de sugestie (masele de oameni). Succesul lui depinzând în mare măsură de raportul *inductor-acceptor* de sugestie. Bineînțeles sugestia poate fi utilizată în scopuri benefice sau malefice, poate fi pozitivă sau negativă. Însă istoria a demonstrat că marii lideri care au folosit sugestia în scopuri malefice, mai mult sau mai puțin personale, au sfârșit mai devreme sau mai târziu în mod lamentabil. Sau au intrat pe "ușa din dos" a istoriei ca exemple negative.

Prin urmare, fii atent cum și în ce scopuri folosești sugestia.

* Notă: The Silence of the Lambs (1991)

Source: https://neculaifantanaru.com/umbra-fina-din-spatele-leadershipului.html